

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/551/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213006
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213006.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 29. 06. 2015, č. k.: 6C/195/2012 - 108, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania vo výške 66,- Eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“).

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ustanovenia § 15a ods. 1 O. s. p., spoplatňovanie fiktívneho návrhu preto označil za bezpredmetné. Podanie, ktoré súd posúdil ako námietku zaujatosti a podrobil ju spoplatneniu neobsahuje obligatórne náležitosti prepísané ustanovením § 15a ods. 3 O. s. p. pre námietku zaujatosti. Uviedol, že v úvode návrhu na začatie konania poukázal na skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný súd vo veci konať nemôže, pretože sudcovia sú vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania vylúčení z prejednávania a rozhodovania. Súd má preto postupovať zákonným spôsobom podľa § 12 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 12 ods. 3 O. s. p. a požiadať príslušný krajský súd prikázať vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Vo veci nejde o vhodnosť, ale o nutnosť prikázania veci. Vec musí byť prikázaná inému súdu pre to, aby konanie bolo spravodlivé a vo veci samej rozhodoval nestranný zákonný sudca. O rovnakej otázke rozhodol Najvyšší súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach, na spisové značky ktorých navrhovateľ poukázal. Pokiaľ by aj súd mal za to, že je nutné uhradiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a Zákona o súdnych poplatkoch, tvrdí, že žalobcovi nemožno uložiť povinnosť zaplatiť súdne poplatky, pretože konanie je podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch od poplatkov oslobodené. Na základe svojej argumentácie žalobca navrhuje, aby konajúci súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. s článkami 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na základe uvedených argumentov sa žalobca domáha zrušenia uznesenia okresného súdu „bez náhrady“.

Odvolačný súd sa predovšetkým, ako s prvoradou otázku, vysporiadal s návrhom navrhovateľa na prerušenie konania v zmysle postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Navrhovateľ navrhoval, aby konajúci súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. s článkami 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolačný súd v danej právnej veci nepovažuje za nutné postupovať v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a to z dôvodu, že z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že súd takto postupuje, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Odvolačný súd žiadny takýto rozpor položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezistil a na dôvažok poukazuje na závery obsiahnuté v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 124/2011 - 13 zo dňa 30. 03. 2011, takže sa domnieva, že túto otázku ÚS SR už zodpovedal. Z uvedeného dôvodu potom odvolačný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. tak, že uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu o uložení povinnosti navrhovateľovi zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti je vecne správne. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na námietky navrhovateľa v odvolaní uvádza nasledovné:

K prvej odvolacej námietke navrhovateľa, že nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. a spoplatňovanie fiktívneho návrhu je bezpredmetné, odvolací súd poukazuje na skutočnosti uvádzané navrhovateľom v návrhu na začatie konania, kde tvrdí, že súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovi sú vylúčení z prejednávania veci pre ich pomer k veci a k účastníkom konania. Žiadal preto v zmysle ustanovenia § 12 O. s. p. prikázať vec inému súdu. Z uvedeného je teda bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že navrhovateľ namietal zaujatosť všetkých sudcov okresného súdu a práve z tohto dôvodu žiadal o využitie inštitútu nutnej delegácie podľa § 12 O. s. p. Tomuto záveru svedčí aj rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 331/09.

Ďalej v odvolaní navrhovateľ napáda nesprávnosť vyrubenia súdneho poplatku z dôvodu, že konanie je podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch od poplatkovej povinnosti oslobodené.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení do 30. 09. 2012 (žalobný návrh bol súdu doručený dňa 27. 09. 2012) je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa položky I/17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou k Zákona o súdnych poplatkoch, je súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania 66,- Eur.

Ustanovenie § 4 ods. 1 Zákona o súdnych upravuje, v ktorých veciach je oslobodené súdne konanie od poplatku (ide o tzv. vecné oslobodenie) a v druhom odseku predmetného ustanovenia je upravené, kto je oslobodený od poplatku (ide o tzv. osobné oslobodenie).

Od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Táto skutočnosť

neznamená, že navrhovateľ je zároveň oslobodený aj od súdnych poplatkov vyrubovaných za úkony súdu. Vyplyva to aj z ustanovenia § 4 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého ustanovenia sa oslobodenie podľa odsekov 1 a 2 vzťahuje aj na konanie o odvolaní, dovolaní, obnove konanie a výkone rozhodnutia alebo exekúcii. Skutočnosť, že konanie (o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím) je (alebo bolo) od súdnych poplatkov vecne oslobodené, nemá však vplyv na zákonnú povinnosť navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti. S takýmto právnym názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení II. ÚS 124/2011 - 13 zo dňa 30. 03. 2011, keď vyslovil, že vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Od povinnosti zaplatiť tento poplatok možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 O. s. p.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti, za vecne správne a preto ho s poukazom na § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.